

give Hovederhverv, eller som vitterlig ere formuende;

4) Menige og Underklasserne af Landmilitair- Staten, for hvilke der paa anden Maade er draget Omfarg;

5) Søetatens faste Mandskab (§ 7);

6) de i Colonierne bosatte Bestillings-Mænd.

§ 5.

Af Indtægt, som hidrører fra Naturalhydelser og Embedsford, gives ei Lønningstillæg.

§ 6.

Lønningstillæget udbetales paa een Gang, eller i flere Terminer efter vedkommende Ministers Skjøn, saasnart det er opgjort, og kommer den tilgode, som ved nærværende Lovs Udgivelse er i den paagældende Bestilling.

Opgjørellerne for hver Især af de forskjellige Bestyrelsesgrene forelægges Finansministeren til Prøvelse, inden nogen Anviisning efter nærværende Lov tør finde Sted.

Udtællingen skeer af den Kasse, hvoraf Ved-

kommendes sædvanlige Hovedlønning bestrides, dog saaledes, at hvis nogen Deel af det herommeldte overordentlige Lønningstillæg vedkommer særlige Stiftelser, udrede disses Fonds den paa samme faldende Andeel.

§ 7.

Til Søetatens faste Mandskab bevilges 6000 Rbd., hvis Fordeling overlades til Marineministeriet.

§ 8.

Hvad der af de forskjellige Ministeriers Understøttelseskasser allerede maatte være bevilget i Anledning af Dyrtiden, kommer til Afkortning i hvad der efter nærværende Lov anvises.

§ 9.

De Embedsmænd og Betjente i Kjøbstæverne, der lønnes af Kommunen, kunne af denne tilstaaes en lignende Lønningsforhøielse, som den der for Statens Embedsmænd og Betjente i det Foregaaende er bestemt.

§ 10.

Fortolkningen af denne Lov skal ikke kunne gjøres til Gjenstand for Rettergang.

Notwitt.

M. Andersen.